

Hebreerbrevet 1:8-9

*“Men om Sonen säger han: [ho] **Gud** [theós], din tron står i evigheters evighet, och rättens spira är ditt rikets spira. Du älskar rättfärdighet och hatar orättfärdighet. Därför, **Gud** [theós], har din **Gud** [theós] smort dig med glädjens olja mer än dina medbröder.”*

Dessa ord är citerade från Psalm 45 där Koras söner ger sin hyllning till den kommande Messias. Men eventuellt var denna hyllning även riktad till kung David eller kung Salomo i samband med ett av deras bröllop. Men varför skrev Hebreerbrevets författare att det var Gud och inte Koras söner som sade dessa ord till Messias? En trolig förklaring är att denne författare förstod det som att Gud sade dessa ord till Messias *via* Koras söner. Men låt oss läsa vad som står i Psalm 45:

*“Mitt hjärta flödar över av vackra ord, jag säger: Min sång gäller en konung. Min tunga är en snabb skrivares penna. Du är den skönaste bland människors barn, nåd är utgjuten över dina läppar. Därför har **Gud** [elohim] välsignat dig för evigt ... **Gud** [elohim], din tron står i evigheters evighet, ditt rikets spira är rättens spira. Du älskar rättfärdighet och hatar orättfärdighet. Därför, **Gud** [elohim], har din **Gud** [elohim] smort dig med glädjens olja mer än dina medbröder.”¹*

Här har översättaren valt att betona titeln ”Gud” med stor begynnelsebokstav, trots att det inte finns någon uppdelning mellan stora och små bokstäver i det hebreiska språket. Det kan därför lika gärna stå ”gud” istället för ”Gud”. Men skulle Koras söner här ha förknippat den kommande Messias med den evige Guden får vi det inte att stämna med sammanhanget. Vi får inte heller ihop det med Gamla testamentets övergripande undervisning. Däremot får vi det att stämna om de såg på denne Messias som en gud. Några psalmer längre fram använde sig nämligen psalmisten Asaf av samma titel för jordiska domare: *“Jag har sagt att ni är **gudar** [elohim], ni är alla den Högstes söner.”*² Det var just denna vers Jesus citerade när han vid ett tillfälle konfronterades med en grupp ledande judar i Jerusalem (se under *Johannes 10:30-33*).

När Koras söner hyllade denne konung med ord som *“den skönaste bland **människors** barn”* och *“mer än dina **medbröder**”*, kan de knappast ha förknippat denna människa med Gud själv. De var nämligen grundligt undervisade i moseböckerna och visste mycket väl att *“Gud är inte en **människa**, så att han skulle ljuga, inte en **människoson**, så att han skulle ångra sig.”*³ Däremot skulle deras förståelse mycket väl kunnat vara att denne konung skulle vara en gud, liksom Mose var en gud för både Aron och Farao (se under *Johannesevangeliet 1:1-2*). Det står vidare att *“därför har Gud välsignat dig för evigt”*. Men om den evige Guden har välsignat Messias (Jesus), hur kan han då samtidigt vara den Guden? Ja, varför måste Gud välsigna Jesus om han själv är Gud? Borde han inte rimligen av naturen redan vara välsignad? Om vi därför utgår från att Koras söner inte förknippade Messias (Jesus) med Gud, borde rimligtvis inte heller författaren till Hebreerbrevet ha gjort det.

¹ Ps. 45:2-3, 7-8

² Ps. 82:6

³ 4 Mos. 23:19 (1 Sam. 15:29; Job 9:32; Hos. 11:9)

Men det finns en annan intressant sak med Hebreerbrevet 1:8, något som faktiskt skulle kunna visa på Jesus som Gud, och det är förekomsten av den bestämda artikeln *ho* framför *theós* (gud). Normalt är det bara när *theós* syftar på den evige Guden som den bestämda artikeln finns med. En eventuell förklaring skulle kunna vara att *ho* står för ett utrop. Även om den bestämda artikeln normalt sett inte har den funktionen i den grekiska grammatiken, är det desto mer normalt i den hebreiska grammatiken (med tanke på att hebreerbrevets författare förmodligen var jude och väl förtrogen med det hebreiska språket):

“Din tron, o [ho] Gud, (är) i tidsålderns tidsålder.” (Helge Åkeson)

“Din tron, o [ho] Gud, består i evigheters evighet.” (Bibeln 2000)

“Din tron, o [ho] Gud, består i evigheters evighet.” (Bo Giertz)

“Your throne, O [ho] God, is forever and ever.” (New Revised Standard Version)

För de som ändå hävdar att *theós* alltid syftar på den evige Guden när den bestämda artikeln *ho* står framför, får problem när den bestämda artikeln finns med då *theós* syftar på avgudar:

*”Bar ni väl fram åt mig slaktoffer och andra offer under de fyrtio åren i öknen, ni av Israels hus? Nej, ni bar med er Moloks tält och [ho] **guden** [theós] Romfas stjärna, de bilder som ni hade gjort för att tillbe.”*⁴

*“Den här tidsålderns [ho] **gud** [theós] har förblindat de otroendes sinnen, så att de inte ser ljuset som strålar ut från evangeliet om Kristi härlighet - han som är Guds avbild.”*⁵

*”De har buken till sin [ho] **gud** [theós] och sätter sin ära i det som är deras skam, dessa som bara tänker på det jordiska.”*⁶

Vi ser här att det helt och hållet beror på sammanhanget om *theós* skall översättas med “Gud” eller “gud”. I verserna ovan är det tydligt att *ho theós* inte kan syfta på den evige Guden, vilket gör att en översättare väljer ”gud” och inte ”Gud”. Men låt oss gå vidare och se på Hebreerbrevet 1:9. I Folkbibeln står det följande: *“Därför, Gud, har din Gud smort dig med glädjens olja mer än dina medbröder”*. Denna översättning kan dock översättas på två olika sätt, vilket visar än en gång att en översättning i hög grad styrs av hur översättaren vill ha det. Versen kan även helt korrekt översättas som man gjort i Bibel 2000: *“Därför har Gud, din Gud, smort dig med glädjens olja mer än dina likar.”* Här är det helt plötsligt inte Jesus som är Gud utan Han som Jesus själv kallade (och fortfarande kallar) för *“min Gud”* (Joh. 20:17; Upp. 3:2, 12). Det som ytterligare styrkar denna typ av översättning är att hebreerbrevets författare hade som syfte med det första kapitlet att peka på Sonen (Jesus) som *“så mycket större än änglarna”* (vers 4). Logiskt sett borde en sådan jämförelse mellan Sonen och änglarna varit överflödigt om hans förståelse redan var att Jesus är Gud. Det hade räckt med en vers och inte ett helt kapitel för att visa på denna ”sanning”. Men låt oss gå vidare med att se på Psalm 45:8, den vers hebreerbrevets författare citerade från. Den hebreiska grundtexten ger här på samma sätt som den grekiska möjlighet till två olika typer av översättningar:

⁴ Apg. 7:42-43

⁵ 2 Kor. 4:4

⁶ Fil. 3:19

*“Därför har **Gud, din Gud**, smort dig med glädjens olja mer än dina likar.”* (Bibel 2000)

*“Därför har **Gud, din Gud**, smort dig med glädjens olja framför dina medbröder.”* (Helge Åkeson)

*“Därför har **Gud, din Gud**, smort dig med glädjens olja mer än dina medbröder.”* (1917)

*“Therefore has **God, your God**, anointed you, with oil of joy from among your peers.”* (The Stone Edition)

Den sista versionen är gjord av lärda judiska rabbiner som, om några, förstår sig på det hebreiska språket. Men oavsett vilken typ av översättning vi väljer att hålla fast vid, får ändå förespråkarna av Jesu Gudomlighet ett stort problem. Om Jesus är den evige Guden, hur kan han då samtidigt *ha* en Gud? Som tidigare nämnts var Koras söner grundligt undervisade i moseböckerna och visste att *”Gud är inte en människa”*. Men skulle de dessutom ha skrivit att en sådan Gudomlig Messias hade en annan Gud över sig, hade de sannerligen placerat sig långt borta från Skrifternas undervisning. Den messianske juden Stefan Blad har tagit upp denna frågeställning i en av sina kommentarer:

“Det syns för mig vara en orimlighet att samtidigt kunna vara Gud och att ha en Gud. Hur många gudar finns det? Bara en, lär Skrifterna. Sonen kan därför omöjligtvis både vara individen Elohim i absolut bemärkelse och samtidigt ha en Elohim vilket i så fall skulle bli två individer, två Gudar (jfr Joh 20:17). Däremot kan han mycket väl bli anförtrodd med titeln ‘Elohim’ som högsta regent i denna skapelse och samtidigt ha den Evige över sig som sin Elohim. Detta stämmer väl överens med vittnesbördet som resten av Skrifterna ger.”⁷

Sanningen är att den evige Guden delegerade all sin makt och auktoritet till Jesus, vilket även innefattade att han blev *given* titeln ”gud”. Detta på samma sätt som vissa andra människor blev *givna* denna titel på Bibelns tid:

*“Jesus svarade dem: ‘Står det inte skrivet i er lag: Jag har sagt att ni är **gudar** [theós]? Om han nu kallar dem som fick Guds [theós] ord för **gudar** [theós] - och Skriften kan inte göras om intet - hur kan ni då säga till honom, som Fadern helgat och sänt till världen: Du hädar, därför att jag sade: Jag är Guds [theós] Son.’”⁸*

⁷ <http://www.messianskaforeningen.se/Treenigheten/trinity.htm> 2009-12-20

⁸ Joh. 10:34-36